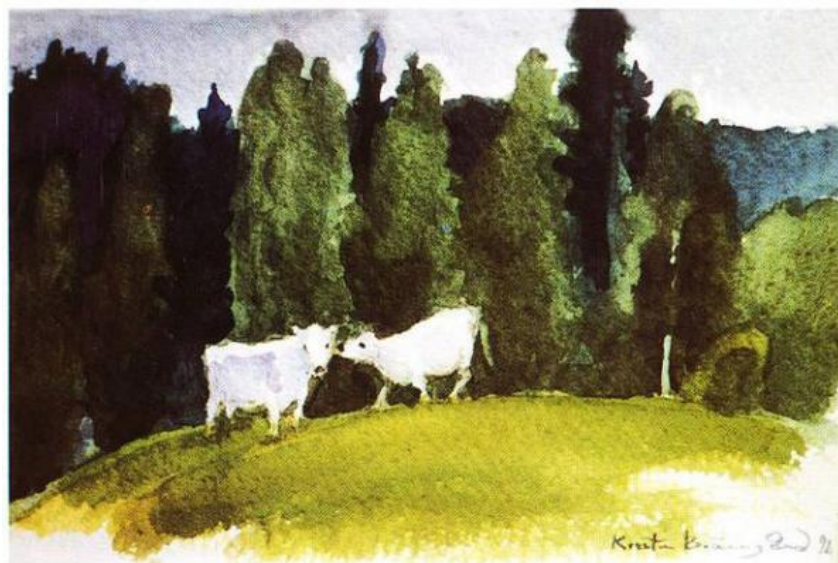

Fyra generationer kvinnlig textilkonst som satt tydliga spår i Jämtland

"Fjällkor på Åkerholmen", akvarell av Kerstin Bränngård från Storholmsjö 1992.

När Föllinge kyrka byggdes upp efter den förödande branden på 90-talet fick länets kanske främsta textilkonstnär Kerstin Bränngård uppdraget att utforma det nya kyrkorummets altarbild.

ANNONS

Uppdraget att praktiskt utföra den 3 x 5 meter stora väven anförtroddes hennes dotter Agneta, uppvuxen i Backe och Strömsund.

Deras textila konstnärskap är i sin tur en fortsättning i tredje och fjärde led på fyra generationer av konstnärliga kvinnor där brodyr och knyppling utvecklats vidare till stora varpar och vävar i främst textila tekniker.

Nu skildras de fyra generationerna i den rikt illustrerade boken "Laura Greta Kerstin Agneta" (Artea förlag) av journalisten Lena Köster, som i förordet berättar hur hon gripits av deras samhörighet över decennierna.

Berättelsen börjar med Kerstins mormor Laura Sjunnesson, som 1866 adopterades från fattighuset i Vadstena sedan hennes ogifta mamma gått bort vid 37 års ålder.

Laurentinas nya familj handlade med spets och i det barnrika äktenskapet med handelsmannen Lars Sjunnesson utvecklade hon ett konstfärdigt bildspråk med garner och trådar.

Lauras textilier visar rader av livfulla scener ur Vadstenabornas liv med torghandel, segling, arbete och lek, en av bonaderna mäter

140 x 45 centimeter.

Lauras dotter Greta lärde sig knyppla som 5-åring och farfar gjorde henne en knyppladyna, så hon utvecklade ett hantverk som har långa traditioner i och kring Vadstena.

Greta uppmuntrades tidigt av sin mamma att utveckla sina konstnärliga sidor och hon utbildade sig till teckningslärare vid det som senare blev Konstfack – Högre Konstindustriella skolan.

På skolan träffade hon sin blivande man skulptören Gustaf Sandberg och Greta har berättat att hon uppskattade att slippa ur småstadens förlamande grepp.

Gretas specialitet blev formgiven knypplad spets, som teknisk virtuos vann hon en rad tävlingar. Motiven var ofta religiösa och flera av hennes mönster användes i kyrkor runtom i landet. Makarna flyttade till Ulriksdal strax utanför Stockholm där de delade Ornässtugan som ställts ut vid Stockholmspaviljongen med konstnärsparet Axel och Sigrid Wallert.

Här föddes Kerstin Sandberg som ett av fem syskon och här bor fortfarande ett av Kerstins barn med sin familj.

Kerstin satsade först på arbete inom jordbruket och var särskilt intresserad av hästar. Men hon hade tidigt börjat måla och studerade i början av 40-talet för Edvin Ollers och Isaac Grünewald samt i Paris. Under en av sina resor träffade hon Nils Bränngård i Storholmsjö och livet tog en ny vändning. Paret bosatte sig först i Lycksele och flyttade sedan till Backe 1948.

Under sina fyra verksamma decennier i Jämtland kom Kerstin både att måla i olja och utveckla textila tekniker.

Hon har exempelvis gjort väggmålningar i Fjällsjö församlingshem och Strömsunds hälsocentral, en bildväv till Backe sjukhus, korfönster i Bodums kyrka och Strömsunds församlingshem samt Odensala hälsocentral. Samtidigt visade hon separatutställningar i Östersund och Stockholm, på Liljevalchs och vid vårsalongen i Paris.

Maken Nisse avled 1977 och 1984 flyttade Kerstin till Stiftelsen Konstnärshem på Hornsgataspuckeln i Stockholm, där hon även hade ateljé.

Även för Agneta B. Lind var det textila konstnärskapet ett självklart val och sedan hon gått ut gymnasiet lämnade hon Jämtland och utbildade sig på Nyckelviksskolan på Lidingö och i Tyskland och började ställa ut textila arbeten i 25–30-årsåldern.

– Jag provade på att vara förskollärare, men det var för inrutat för mig, jag ville kunna skapa, berättar hon.

Tillsammans med maken och konstnären Staffan G:son Lind bor hon numera i Småland där de för 27 år sedan var med om att bilda konstnärskollektivet Tingsrydsgruppen, som har 20-talet medlemmar och även delar ut konstnärspriser.

Här bor numera även Kerstin Bränngård, nyss fyllda 92 år, som fortsätter arbeta konstnärligt vid sin bostad, ett litet hus intill dottern och svärsonen.

Agneta tycker att hon konstnärligt är mest påverkad av sin mormor Greta:

– Hon och jag är mer strikta och sparsmakade, medan mamma och Laura mera blommar ut och har mer liv och rörelse i sina bilder. Det tycks gå som i varannan generation.

Hennes egen dotter är dock ekonom och har inte haft lust att ge sig in på den konstnärliga banan, så någon femte generation tycks inte vara på gång att fortsätta traditionen som boken beskriver.

För den som vill veta mer om både boken och de fyra konstnärerna kommer Agneta B. Lind att besöka länet i nästa vecka för att hålla föredrag och visa bildspel med bilder ur boken:

Måndag 28 september i Föllinge kyrka 12.00.

Tisdag 29 september i församlingshemmet i Backe 18.30

Onsdag 30 september Galleri Katten i Strömsund 18.30, där hon även har separatutställning en dryg vecka.

Tomas Larssontomas.larsson@op.se

•de fyra generationerna

Laura Sjunnesson 1860–1940, född i Skänninge, ställer ut på Röhsska i Göteborg 1923 och på Nationalmuseum 1937.

Greta Sjunnesson Sandberg 1886–1976, född i Vadstena, bor med konstnären Gustaf Sandberg i Ulriksdal utanför Stockholm, ställer ut i New York, Stockholm och Paris på 30-talet.

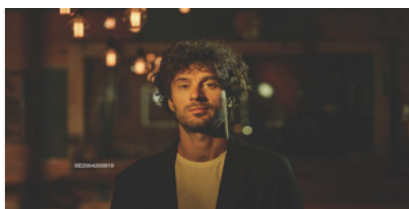
Kerstin Bränngård föds 1917 i Ulriksdal, träffar Nils Bränngård i Jämtland 1945, flyttar till Backe 1948, Strömsund 1966, Östersund 1982, Stockholm 1984 och Gässemåla 2005. En rad offentliga uppdrag från 50-talet och framåt.

Agneta B Lind föds i Backe 1952, flyttar till Strömsund 1966 och Stockholm 1971, ställer ut från 70-talet och framåt, flyttar till Tingsryd på 80-talet, en rad offentliga uppdrag i Europa från 80-talet och framåt.

ANNONS

**5 myter om maskindisk
som du alltid trott på**

**Hur mycket påverkar
egentligen din migrän dig?**

**Därför är det så viktigt att
välja rätt fasadfärg**

**Är flip phone
är de nya v
mobilerna**